

Så jeg synes sådan set, at formuleringen i loven er meget fin og afbalanceret.

Vi kan også tilslutte os bestemmelserne om livstestamenterne.

Jeg har på fornemmelsen, at aktindsigt bliver mere og mere benyttet, men jeg ved det ikke præcis. Det er i hvert fald mit indtryk, at folk gerne vil se, hvad ekspertisen har skrevet om dem og deres forhold, og det kan jeg godt forstå. Og man skal selvfølgelig have aktindsigt i videst muligt omfang. Det kan kun opfattes som positivt, at folk interesserer sig for deres eget liv.

Den indsigt håber jeg at patienterne nu er sikret med de bestemmelser, der er nedfældet i kapitel 4.

Jeg synes, bestemmelserne i kapitel 5 om tavshedspligt og videregivelse af helbredsoplysninger er et godt kapitel: Patienten er sikret, at følsomme oplysninger bliver i det lukkede sundhedsvæsens system, men samtidig behøver patienten ikke længere at give samtykke til, at hans journal fra hospitalet bliver sendt videre til den praktiserende læge, som naturligvis kan have brug for at kende til patientens sygdomsforløb.

Jeg synes derfor, bestemmelserne er med til at effektivisere sagsgangen og dermed behandlingen til gavn for patienten.

Jeg har været lidt tvivl om, hvorvidt disse bestemmelser i kapitel 5 også løser problemet med apotekers tavshedspligt med hensyn til dokumenteret misbrug af den medicin, der udleveres på apotekerne, men jeg kan forstå, at ministeren er indstillet på at udforme en lov specielt til at løse dette problem. Det var i hvert fald de meldinger, jeg hørte lige inden jul. Men da jeg er meget optaget af at få en løsning på det specifikke problem, vil jeg blive glad, hvis ministeren lige vil runde den problematik i sin besvarelse.

Men alt i alt er Det Konservative Folkeparti positivt over for forslaget, dog med en ændring af de 15-17-åriges samtykkeret.

Jørn Jespersen (SF):

Lovforslaget om patientrettigheder er jo langt hen ad vejen en sammenskrivning af ting, der i forvejen har været gældende eller er beskrevet andre steder, og som sådan er vi positive over for at få en samlet lovgivning om dem og over for at få fastslået nogle grundlæggende ting om patientrettigheder i en samlet lov.

Vi er meget stærkt tilhængere af princippet om informeret samtykke, og vi lægger afgørende vægt på patientens selvbestemmelse, og at det ikke er lægers eller andre sundhedspersoners traditioner, normer og skøn over, hvad der er til gavn for patienten, der er afgørende på tværs af patientens vilje i konkrete behandlingssituationer.

Vi er ikke helt sikre på, at princippet om det informerede samtykke er stærkt nok beskrevet i det foreliggende lovforslag. Efter vores opfattelse bør samtykket principielt være skriftligt i enhver sammenhæng.

Det er klart, at der kan være nogle praktiske grunde til, at det ikke altid er muligt, men vi synes, de formuleringer, der er om, at samtykket kan være mundtligt eller ligefrem stiltiende, nok er noget åbne, og det vil vi gerne arbejde lidt videre med under udvalgsbehandlingen for at se, om det er muligt at opnå en højere grad af præcision i formuleringerne på det punkt.

Vi lægger også afgørende vægt på, at den information, der ligger bag patientens samtykke til en given behandling, virkelig er fyldestgørende.

Her Jens Vibjerg var inde på, at det er vigtigt, at man får oplysning om andre behandlingssteder. Og jeg vil tilsvarende sige, at vi lægger meget vægt på, at informationen om alternative behandlingsmetoder også er fyldestgørende.

Der er nogle formuleringer i lovforslaget om det, men jeg synes, det er meget væsentligt, at det virkelig bliver oplyst, og at den formulering, der er om, at det skal være lægeligt forsvarlige alternativer, ikke betyder, at det er den enkelte læges skøn og vurdering af, hvad der er af mulige alternativer, som skal oplyses, der danner grundlaget for informationen, men at det bliver lidt bredere, sådan at patienten får en reel valgmulighed.

På samme vis er vi positive over for præciseringen af en lang række minimumsrettigheder i lovforslaget og lægger vægt på under udvalgsbehandlingen at sikre, at det ikke er rettigheder, som udhules af lægens skøn i de konkrete situationer.

Jeg skal medgive, at der kan være situationer, hvor et lægeligt skøn kan nødvendiggøre og retfærdiggøre en fravigelse af rettighederne, men det er afgørende, at der ikke bliver en alt for bred åbning for en fravigelse af minimumsrettighederne på grund af et lægeligt skøn.

Med hensyn til videregivelse af helbredsoplysninger er vi også en smule bekymrede for,